

Materiały metodyczne

Monografia liczby 0

Temat: **Zero, czyli nic**

Cele ogólne:

- rozwijanie myślenia matematycznego
- kształcenie umiejętności uważnego słuchania tekstu literackiego i przełożenia go na język matematyczny
- zapoznanie z cyfrą 0
- zapoznanie z wyglądem cyfry 0

Cele szczegółowe:

- uczeń liczy w zakresie dziewięciu
- uczeń potrafi napisać cyfrę 0
- zna miejsce cyfry 0 w rosnącym ciągu cyfr

Metody pracy: • problemowe • podające • praktyczne

Formy pracy: • indywidualna • zbiorowa

Środki dydaktyczne: pudełko z kilkoma zabawkami, plansza z cyfrą 0, kartki z narysowaną cyfrą zero, plastelina, karty pracy

Przebieg zajęć

1. Powstanie liczby 0

Nauczyciel kładzie na stole pudełko z kilkoma zabawkami. Prosi uczniów o ich wyjęcie i przeliczenie. Uczniowie mówią, ile jest zabawek. Następnie prosi Jasia, aby zabrał jedną zabawkę. Pyta, ile teraz zostało. Następnie prosi kolejne dziecko o zabranie jednej zabawki, pyta, ile zostało. I tak dalej, aż zostanie jedna zabawka. Nauczyciel prosi o zabranie ostatniej i pyta, ile zostało zabawek na stole. Po ustaleniu odpowiedzi pokazuje uczniom planszę z cyfrą zero.

2. Nauka pisania cyfry 0

Nauczyciel pokazuje na tablicy sposób pisania cyfry 0. Następnie dzieci rysują cyfrę 0:

- w powietrzu,
- palcem po ławce,
- na plecach kolegi lub koleżanki,
- kredą na tablicy.

3. Aspekt kardynalny liczby 0

Materiały metodyczne

Nauczyciel czyta dzieciom wiersz o zerze:

Zero

Toczyło się po drodze:

„Z drogi, gdy ja przechodzę!

Ja jestem sto tysięcy,

A może jeszcze więcej”.

Folgując swej naturze,

Wołało: „Jestem duże!”

Pysniło się przed światem,

Że takie jest pękate.

Mówili wszyscy z cicha:

„Ma brzuch, a brzuch to pycha”.

I później się dopiero

Spostrzegli, że to zero.

Jan Brzechwa

Nauczyciel zadaje pytania:

O czym jest ten wiersz?

Co robiło zero?

Jak się zachowywało zero?

Jak wygląda zero?

Nauczyciel prosi, aby dzieci wymieniły rzeczy, których nie ma w klasie, czyli jest ich zero.

4. Zabawa ruchowa

Bawimy się w świąteczne porządki. Najpierw zamiatamy podłogę, potem rozwieszamy pranie, czyli roztrzepujemy ubrania i wieszamy je na sznurku. Potem, ruchami kolistymi, myjemy okna, ścieramy kurze, pastujemy podłogę itp.

5. Wykonanie pracy plastycznej

Dzieci otrzymują kartki z narysowaną dużą cyfrą 0. Muszą coś dorysować, aby powstał ładny obrazek. Następnie wyklejają obrazek plasteliną.

6. Ćwiczenia w pisaniu cyfry 0

Nauczyciel jeszcze raz pokazuje na tablicy, jak piszemy cyfrę 0. Potem pisze w zeszytach każdemu dziecku cyferkę, następnie dzieci same piszą cyfrę 0 w zeszytach. Na koniec przynoszą nauczycielowi zeszyty do sprawdzenia.

7. Przerwa śródlekcyjna

Zabawa „Stary niedźwiedź mocno śpi”.

Uczniowie wybierają jedno dziecko, które będzie niedźwiedziem. Uczestnicy zabawy tworzą koło, w jego środku kuca niedźwiedź i zasypia. Dzieci krążą cichutko na palcach wokół niedźwiedzia i śpiewają. Przy słowach „Jak się zbudzi, to nas zje”, niedźwiedź zrywa się i łapie jedno z uciekających dzieci. Schwyta dziecko staje się niedźwiedziem.

„Stary niedźwiedź mocno śpi,
stary niedźwiedź mocno śpi.
My się go boimy,
na palcach chodzimy,
jak się zbudzi to nas zje,
jak się zbudzi to nas zje”.

8. Wypełnianie kart pracy

Monografia liczby 1

Temat: **Jeden i wiele**

Cele ogólne:

- rozwijanie myślenia matematycznego
- kształcenie umiejętności uważnego słuchania tekstu literackiego i przełożenia go na język matematyczny
- zapoznanie z cyfrą 1 i jej wyglądem

Cele szczegółowe:

- uczeń używa pojęć: „jeden”, „wiele”
- uczeń potrafi napisać cyfrę 1

Metody pracy: • problemowe • podające • praktyczne

Formy pracy: • indywidualna • grupowa • zbiorowa

Środki dydaktyczne: plansza z cyfrą 1, dla każdej grupy różnokolorowe klocki (niektóre kolory występują na jednym tylko klocku, inne powtarzają się na kilku klockach), pętle do tworzenia zbiorów, kartoniki z cyfrą 1, karty pracy.

Przebieg zajęć

1. Przedstawienie cyfry 1

Nauczyciel czyta uczniom wierszyk:

Jeden i wiele

Jeden księżyc,
jedno słońce,
ale wiele gwiazd.

Wiele ulic,
wiele domów,
ale jeden nasz.

Jedna mama,
jeden tata,
lecz niejeden brat.

Dwie babunie
i dwóch dziadków
ciekawo ten świat.

Anna Łada-Grodzicka

Materiały metodyczne

Po przeczytaniu wiersza następuje jego omówienie:

O czym jest wierszyk?

Czego było po jednym?

A czego więcej?

Czego w klasie jest po jednym, a czego więcej?

Nauczyciel pokazuje uczniom planszę z cyfrą 1.

2. Nauka pisania cyfry 1

Nauczyciel pokazuje na tablicy sposób pisania cyfry 1. Następnie dzieci rysują cyfrę 1:

- w powietrzu
- palcem po ławce
- palcem na dywanie
- na plecach kolegi lub koleżanki

3. Aspekt kardynalny liczby 1

Nauczyciel dzieli dzieci na grupy. Rozdaje im różnokolorowe klocki, niektóre kolory występują na jednym tylko klocku, inne powtarzają się na kilku klockach. Dzieci dostają również pętle do tworzenia zbiorów. Uczniowie mają pogrupować klocki w pętlach według kolorów. Dostają kartoniki z cyfrą 1 i mają je umieścić przy zbiorach jednoelementowych.

4. Zabawa ruchowa

Zabawa w kota i myszkę

Dzieci wybierają spośród siebie kota i myszkę. Tworzą koło i trzymają się mocno za ręce. W środku koła jest myszka, na zewnątrz koła skrada się kot, który usiłuje się wdrzeć do środka, aby złapać myszkę. Dzieci śpiewają:

„Uciekaj myszko do dziury!

Niech cię nie złapie kot bury!

Bo jak cię złapie kot bury,

to się obedrze ze skóry!”

Gdy kot wtargnie do środka koła, myszka próbuje uciec do wyznaczonej wcześniej norki.

5. Wykonanie pracy plastycznej

Dzieci malują farbami obrazek, na którym wszystko będzie występowało tylko raz, np. jedno słońce, jedna chmurka, jedno drzewo itd.

6. Ćwiczenia w pisaniu cyfry 1

Nauczyciel jeszcze raz pokazuje na tablicy, jak piszemy cyfrę 1. Potem pisze w zeszytach każdemu dziecku cyferkę, następnie dzieci same piszą cyfrę 1 w zeszytach. Na koniec przynoszą nauczycielowi zeszyty do sprawdzenia.

7. Przerwa śródlekcyjna

Dzieci wykonują ćwiczenia gimnastyczne na leżąco: nożyce, rowerek, unoszenie nóg. Następnie chwilę odpoczywają.

8. Wypełnianie kart pracy

Monografia liczby 2

Temat: **Dwa to para**

Cele ogólne:

- rozwijanie myślenia matematycznego,
- kształcenie umiejętności uważnego słuchania tekstu literackiego i przełożenia go na język matematyczny,
- zapoznanie z liczbą 2 w pojęciu kardynalnym, porządkowym i miarowym,
- zapoznanie z wyglądem cyfry 2.

Cele szczegółowe:

- uczeń liczy w zakresie dwóch
- uczeń tworzy zbiory dwuelementowe i przelicza ich elementy
- uczeń używa liczebników porządkowych: pierwszy, drugi
- uczeń używa pojęć: „lewy”, „prawy”
- uczeń mierzy objekty w zakresie dwóch
- uczeń potrafi napisać cyfrę 2

Metody pracy: • problemowe • podające • praktyczne

Formy pracy: • indywidualna • grupowa • zbiorowa

Środki dydaktyczne: plansza z cyfrą 2, kartki z cyfrą 2, dla każdej grupy patyczki oraz sznurek o długości dwóch patyczków, karty pracy.

Przebieg zajęć

1. Przedstawienie liczby 2

Nauczyciel wskazuje na poszczególnych uczniów i pyta:

- Ile Jaś ma nosów?
- Ile Małgosia ma głów?
- Ile Kacper ma rąk?
- Ile Ola ma nóg?
- Ile Kasia ma butów?
- Ile w zimie Marek nosi rękawiczek?

Nauczyciel pokazuje planszę z cyfrą 2.

2. Nauka pisania cyfry 2

Nauczyciel pokazuje na tablicy sposób pisania cyfry 2. Następnie dzieci rysują cyfrę 2:

- w powietrzu,
- palcem po ławce,
- na plecach kolegi lub koleżanki,
- flamastrem na starych gazetach.

3. Aspekt kardynalny liczby 2

Nauczyciel czyta wiersz o psotnych butach:

Materiały metodyczne

Psotne buty

Dwa psotne buty nocą
zamieniły się miejscami.

Tam gdzie stał lewy, stanął prawy,
a gdzie stał prawy – lewy stanął.

I kiedy Kamil się obudził rano,
uparte buty twardo stały,
tak, jak się pozamieniały.

Lewy gdzie prawy,
prawy gdzie lewy.

Kamil w płacz: mamó, mamó,
nogi mi nocą pozamieniano!

M. Kłyś

Nauczyciel omawia z uczniami wiersz.

- O czym jest wiersz?
- Ile było butów?
- Co zrobiły buty?
- Dlaczego Kamil płakał?

Nauczyciel pyta uczniów, jak inaczej można powiedzieć o dwóch butach? O czym jeszcze możemy powiedzieć „para”?

- para skarpetek
- para rękawiczek
- para uczniów itp.

4. Aspekt porządkowy liczby 2

Nauczyciel stawia na dywanie parę butów. Zadaje uczniom pytania:

- Który but stoi z prawej strony?
- Który but jest lewy, a który prawy?
- Który but jest pierwszy, a który drugi?

5. Zabawa ruchowa

Dzieci ustawiają się w pary i przy dźwiękach muzyki uczą się tańczyć poloneza.

6. Aspekt miarowy liczby 2

Nauczyciel dzieli uczniów na grupy kilkuosobowe. Każda grupa otrzymuje patyczki jednakowej długości oraz sznurek o długości dwóch patyczków. Dzieci mają zmierzyć długość sznurka za pomocą patyczków. Po wykonaniu zadania wszystkie grupy odpowiadają na pytanie nauczyciela: jakiej długości jest sznurek (dwóch patyczków)?

Nauczyciel poleca uczniom znalezienie w klasie przedmiotów, które również mają długość dwóch patyczków.

Materiały metodyczne

7. Wykonanie pracy plastycznej

Dzieci otrzymują kartkę z narysowaną cyfrą 2. Muszą coś dorysować, aby powstał obrazek (np. pływająca kaczka).

8. Ćwiczenia w pisaniu cyfry 2

Nauczyciel jeszcze raz pokazuje na tablicy, jak piszemy cyfrą 2. Potem pisze w zeszytach każdemu dziecku cyferkę, następnie dzieci same piszą cyfry 2 w zeszytach. Na koniec przynoszą nauczycielowi zeszyty do sprawdzenia.

9. Przerwa śródlekcyjna

Dzieci wykonują dwa podskoki, dwa skłony, dwa przysiady, dwukrotnie klaszczą w dłonie itp.

10. Wypełnianie kart pracy

Monografia liczby 3

Temat: **Trzy jabłuszka**

Cele ogólne:

- rozwijanie myślenia matematycznego
- kształcenie umiejętności uważnego słuchania tekstu literackiego i przełożenia go na język matematyczny
- zapoznanie z liczbą 3 w pojęciu kardynalnym, porządkowym i miarowym
- zapoznanie z wyglądem cyfry 3

Cele szczegółowe:

- uczeń liczy w zakresie trzech
- uczeń tworzy zbiory trójelementowe i przelicza ich elementy
- uczeń używa liczebników porządkowych w zakresie trzech
- uczeń mierzy obiekty w zakresie trzech
- uczeń potrafi napisać cyfrę 3

Metody pracy: • problemowe • podające • praktyczne

Formy pracy: • indywidualna • grupowa • zbiorowa.

Środki dydaktyczne: maskotki Aktywka i Leniwka, pluszowy piesek, plansza z cyfrą 3, trzy obrazki: zielone jabłko, żółte jabłko, czerwone jabłko, dla każdej grupy: patyczki jednakowej długości oraz sznurek o długości trzech patyczków, plastelina, karty pracy

Przebieg zajęć

1. Powstanie liczby 3

Nauczyciel sadza na stole postaci Aktywka i Leniwka. Pyta, ile jest zabawek na stole – dzieci odpowiadają. Nauczyciel stawia obok Aktywka i Leniwka pluszowego misia. Pyta, ile teraz jest zabawek na stole. Po uzyskaniu odpowiedzi przypina na tablicy planszę z cyfrą 3.

Materiały metodyczne

2. Nauka pisania cyfry 3

Nauczyciel pokazuje na tablicy sposób pisania cyfry 3. Następnie dzieci rysują cyfrę 3:

- w powietrzu
- palcem po ławce
- na plecach kolegi lub koleżanki
- palcem po dywanie

3. Aspekt kardynalny liczby 3

Nauczyciel czyta uczniom wiersz o owocach.

Kto powie?

Przez sad idzie mały Maciuś,
śmieje się do słońka,
a tu pac – czerwone jabłko
rzuca mu jabłonka.

Podniósł jabłko, idzie dalej,
a w tem obok dróżki
pac, pac – co to – stara grusza
zrzuciła dwie gruszki.

Podniósł Maciuś żółte gruszki
bardzo jest szczęśliwy
znów pac, pac, pac – trzy śliweczki
spadły z gęstej śliwy.

Niesie Maciuś jabłko, śliwki,
gruszki co się złocą.
– Kto z was Maciusiowi policzy,
ile ma owoców?

Maria Czerkawska

Po przeczytaniu wiersza nauczyciel zadaje uczniom pytania:

- Kto jest bohaterem wiersza?
- Co robił Maciuś?
- Jakie drzewa rosły w sadzie?
- Jakie owoce spadły z drzew?
- Ile jabłek zrzuciła jabłonka?
- Ile Maciuś dostał gruszek od gruszy?
- Ile śliwek spadło ze śliwy?
- Ile owoców miał Maciuś?

4. Aspekt porządkowy liczby 3

Nauczyciel przypina na tablicy 3 obrazki: zielone jabłko, żółte jabłko, czerwone jabłko.

Zadaje uczniom pytania:

- Ile jabłek jest na tablicy?
- Jakie jabłko jest pierwsze?
- Jakiego koloru jest drugie jabłko?
- Które z kolei jest jabłko czerwone?

Materiały metodyczne

Co się stanie, jeżeli będziemy liczyć od prawej strony?
Które jabłko będzie pierwsze, a które trzecie?

5. Zabawa ruchowa

Zasady zabawy: dzieci biegają po sali, gdy nauczyciel klaśnie dwa razy – łączą się pary, trzy razy – w trójki. Zabawa może odbywać się przy cichej muzyce.

6. Aspekt miarowy liczby 3

Nauczyciel dzieli uczniów na grupy kilkuosobowe. Każda grupa otrzymuje patyczki jednakowej długości oraz sznurek o długości 3 patyczków. Dzieci mają zmierzyć długość sznurka za pomocą patyczków. Po wykonaniu zadania wszystkie grupy odpowiadają na pytanie nauczyciela: jakiej długości jest sznurek (długości 3 patyczków)?

7. Wykonanie pracy plastycznej

Dzieci lepia z plasteliny inscenizację wierszyka o Maciusiu.

8. Ćwiczenia w pisaniu cyfry 3

Nauczyciel pokazuje uczniom na tablicy, jak piszemy cyfrę 3. Potem zapisuje w zeszytach każdemu dziecku cyferkę, następnie dzieci same piszą cyfrę 3 w zeszytach. Gdy skończą, przynoszą nauczycielowi zeszyt do sprawdzenia.

9. Przerwa śródlekcyjna

Dzieci kładą się na dywanie i wykonują rowerek, potem unoszenie nóg do góry, nożyce. Następnie wstają i robią przysiady i skłony. Wszystkie ćwiczenia wykonują po 3 razy.

10. Wypełnianie kart pracy

Monografia liczby 4

Temat: **Cztery liski**

Cele ogólne:

- rozwijanie myślenia matematycznego
- kształcenie umiejętności uważnego słuchania tekstu literackiego i przełożenia go na język matematyczny
- zapoznanie z liczbą 4 w pojęciu kardynalnym, porządkowym i miarowym
- zapoznanie z wyglądem cyfry 4

Cele szczegółowe:

- uczeń liczy w zakresie czterech
- uczeń tworzy zbiory czteroelementowe i przelicza ich elementy
- uczeń używa liczebników porządkowych w zakresie czterech
- uczeń mierzy obiekty w zakresie czterech
- uczeń potrafi napisać cyfrę 4

Metody pracy: • problemowe • podające • praktyczne

Formy pracy: • indywidualna • zbiorowa.

Materiały metodyczne

Środki dydaktyczne: 4 kartoniki z liskami, plansza z cyfrą 4, okręgi, np. ze sznurka, wstążki, hula hoop, plastelina, słoik litrowy z wodą, 5 kubków ćwierćlitrowych, 2 słoiki półlitrowe, karty pracy.

Przebieg zajęć

1. Powstanie liczby 4

Nauczyciel umieszcza na tablicy 3 kartoniki z liskami, prosi uczniów o ich przeliczenie. Pyta, ile lisków jest na tablicy. Gdy uczniowie odpowiedzą, nauczyciel dokłada jeszcze jednego liska i pyta, ile teraz jest lisków. Uczniowie razem przeliczają liski i odpowiadają na pytanie.

Nauczyciel pokazuje uczniom planszę z cyfrą 4 i umieszcza ją na tablicy.

2. Nauka pisania cyfry 4

Nauczyciel pokazuje na tablicy sposób pisania cyfry 4. Następnie dzieci rysują cyfrę 4:

- w powietrzu
- palcem po dywanie
- na plecach kolegi lub koleżanki
- flamastrem na gazetach

3. Aspekt kardynalny liczby 4

Nauczyciel czyta wierszyk o czterech liskach.

Liski

Cztery małe, rude liski
piły mleko z jednej miski.
Jeden lisek z drugim liskiem
powsadzały łapki w miskę.
Trzeci lisek z czwartym liskiem
weszły w miskę z wielkim piskiem.
I wylały mleko z miski
cztery małe rude liski.

Wanda Chotomska

Po przeczytaniu wierszyka nauczyciel zadaje uczniom pytania:

- Kto jest bohaterem wiersza?
- Co robiły liski?
- Jakiego koloru były liski?
- Ile lisków piło mleko.
- Ile było misek z mlekiem?
- Ile każdy lisek ma nosków, oczek, uszek, ogonków, łapek?

4. Zabawa ruchowa

Nauczyciel układa na dywanie okręgi, które będą miskami. W każdym okręgu zmieści się czworo uczniów. Uczniowie będą bawiącymi się na polanie liskami. Nauczyciel mówi, co robią liski w danym momencie, np. biegają, kładą się na mchu, łapią muchę, wachają kwiatki itp. Na stwierdzenie nauczyciela „liski są głodne”, uczniowie muszą znaleźć się w okręgach-miskach (po cztery osoby w każdym).

Materiały metodyczne

5. Wykonanie pracy plastycznej

Dzieci lepią z plasteliny 4 liski, las, mogą też ulepić inne zwierzęta leśne. Lepią również miskę z mlekiem dla lisek.

6. Aspekt porządkowy liczby 4

Dzieci ustawiają ulepione liski w kolejce do miski z mlekiem. Pokazują, który lisek jest pierwszy, który drugi, trzeci i czwarty, czyli ostatni. Nauczyciel zadaje pytanie, co się stanie, jeżeli miskę przestawimy na koniec kolejki. Który lisek będzie wtedy pierwszy, który drugi, trzeci, a który czwarty?

7. Aspekt miarowy liczby 4

Nauczyciel ma przygotowany słoik litrowy z wodą oraz 5 kubków ćwierćlitrowych. Dzieci przelewają wodę ze słoika do kubków (do pełna). Nauczyciel zadaje pytania:

Ile kubków jest pełnych, a ile pustych?

Ile kubków wody mieści się w słoiku?

Można również przygotować 2 kubki półlitrowe i powtórzyć eksperyment.

Ile wtedy takich naczyń wody zmieści się w słoiku?

8. Ćwiczenia w pisaniu cyfry 4

Nauczyciel jeszcze raz pokazuje na tablicy, jak piszemy cyfrę 4. Potem pisze w zeszytach każdemu dziecku cyferkę, następnie dzieci same piszą cyfrę 4 w zeszytach. Na koniec przynoszą nauczycielowi zeszyty do sprawdzenia. Każde dziecko, które skończyło już pisanie czwórek w zeszytach, może spróbować pisania cyferki na tablicy.

9. Przerwa śródlekcyjna

Dzieciom przydzielamy numerki od 1 do 4. Odpowiednie numerki wykonują polecenia nauczyciela.

- jedyński robią 2 skłony
- czwórki wykonują 3 przysiady
- dwójki podskakują 4 razy
- trójki 1 raz klaszczą

10. Wypełnianie kart pracy.

Monografia liczby 5

Temat: **Pięć paluszków**

Cele ogólne:

- rozwijanie myślenia matematycznego
- zapoznanie z liczbą 5 w pojęciu kardynalnym i porządkowym
- zapoznanie z wyglądem cyfry 5

Cele szczegółowe:

- uczeń liczy w zakresie pięciu
- uczeń tworzy zbiory pięcioelementowe i przelicza ich elementy
- uczeń używa liczebników porządkowych w zakresie pięciu
- uczeń potrafi napisać cyfrę 5

Materiały metodyczne

Metody pracy: • problemowe • podające • praktyczne

Formy pracy: • indywidualna • grupowa • zbiorowa.

Środki dydaktyczne: kosz z owocami, 5 talerzy, sylweta dłoni, karty pracy.

Przebieg zajęć

1. Powstanie liczby 5

Nauczyciel stawia na stole kosz z owocami: 4 jabłka, 4 mandarynki, 3 gruszki, 2 śliwki i 1 pomarańczę (lub inne owoce). Poleca dzieciom wyjąć owoce i pogrupować je na talerzach rodzajami. Na stole leżą też kartoniki z cyframi od 1 do 4. Nauczyciel pyta, ile jest pomarańczy, prosi o wybranie cyfry 1 i położenie obok talerzyka z jedną pomarańczą. I tak kolejno z pozostałymi owocami.

Na koniec mówi, że zapomniał o jeszcze jednym jabłku i kładzie je na talerzu z jabłkami. Pyta dzieci, ile teraz jest jabłek. Po uzyskaniu odpowiedzi pokazuje dzieciom planszę z cyfrą 5 i kładzie obok talerza z jabłkami.

2. Nauka pisania cyfry 5

Nauczyciel pokazuje na tablicy sposób pisania cyfry 5. Następnie dzieci rysują cyfry 5:

- w powietrzu
- palcem po ławce
- na plecach kolegi lub koleżanki
- kredą na tablicy

3. Aspekt kardynalny liczby 5

Nauczyciel zadaje pytania:

Ile palców ma lewa ręka?

Ile palców ma prawa ręka?

Która ręka ma więcej palców, prawa czy lewa?

Czy wiecie, jak nazywają się poszczególne palce? (nauczyciel objaśnia nazwy palców – kciuk, wskazujący, środkowy, serdeczny, mały).

4. Aspekt porządkowy liczby 5

Nauczyciel umieszcza na tablicy sylwetę dłoni. Zadaje uczniom pytania:

Jak się nazywa pierwszy palec?

Jak się nazywa drugi palec?

Palec serdeczny, to który z kolei?

itd.

5. Zabawa ruchowa

„Pingwin” – zabawa ze śpiewem.

Dzieci ustawiają się gęsiego, kładą ręce na ramionach poprzednika. Śpiewając, posuwają się do przodu i do tyłu, w rytm piosenki.

„Ach jak przyjemnie i jak wesoło w pingwina bawić się – raz nóżka lewa, raz nóżka prawa, do przodu, do tyłu i raz, dwa, trzy.”

6. Wykonanie pracy plastycznej

Nauczyciel sadza na stole Leniwka z cyfrą 5. Przed nim leży 5 owoców. Dzieci malują farbami obraz Leniwka.

7. Ćwiczenia w pisaniu cyfry 5

Nauczyciel jeszcze raz pokazuje na tablicy, w jaki sposób piszemy cyfrę 5. Potem zapisuje w zeszyte każdemu dziecku cyferkę, następnie dzieci samodzielnie piszą 5 w zeszyte. Na koniec przynoszą nauczycielowi zeszyty do sprawdzenia.

8. Przerwa śródlekcyjna

Dzieci wykonują 5 podskoków, 5 skłonów, 5 przysiadów, 5 razy klaszczą w dłonie itd.

9. Wypełnianie kart pracy

Monografia liczby 6

Temat: **Sześć wróbelków**

Cele ogólne:

- rozwijanie myślenia matematycznego
- kształcenie umiejętności uważnego słuchania tekstu literackiego i przełożenia go na język matematyczny
- zapoznanie z liczbą 6 w pojęciu kardynalnym i porządkowym
- zapoznanie z wyglądem liczby 6

Cele szczegółowe:

- uczeń liczy w zakresie sześciu
- uczeń tworzy zbiory sześcioelementowe i przelicza ich elementy
- uczeń używa liczebników porządkowych w zakresie sześciu
- uczeń potrafi napisać cyfrę 6

Metody pracy: • problemowe • podające • praktyczne

Formy pracy: • indywidualna • grupowa • zbiorowa.

Środki dydaktyczne: 6 obrazków z ptaszkami (wróbelkami), kartoniki z cyframi od 1 do 6, dla każdej grupy kolorowe klocki (np. 1 żółty, 2 czarne, 3 zielone, 4 białe, 5 niebieskich i 6 czerwonych), dla każdej grupy kartoniki z cyframi od 1 do 6, karty pracy.

Przebieg zajęć

1. Powstanie liczby 6

Nauczyciel ma przygotowanych 6 obrazków z ptaszkami oraz kartoniki z cyframi od 1 do 6. Nauczyciel umieszcza na tablicy obrazek z jednym ptaszkiem. Pyta dzieci, ile jest ptaszków. Poleca dzieciom wybrać z rozsypanych kartoników odpowiednią cyfrę i przypiąć ją na tablicy. Potem dopina drugiego ptaszka, pyta dzieci o ich liczbę, każe wybrać odpowiednią cyfrę i znowu przypiąć ją na tablicy (za cyfrą 1). I tak kolejno z trzecim, czwartym i piątym ptaszkiem. Na koniec przypina na tablicy szósty obrazek i pyta dzieci ile teraz jest ptaszków. Następnie pokazuje planszę z cyfrą 6 i umieszcza ją na tablicy.

Materiały metodyczne

2. Nauka pisania cyfry 6

Nauczyciel pokazuje na tablicy sposób pisania cyfry 6. Następnie dzieci rysują cyfrę 6:

- w powietrzu
- palcem po ławce
- na plecach kolegi lub koleżanki
- palcem po dywanie

Każde dziecko dostaje kawałek sznurka i układa go na dywanie w kształcie cyfry 6.

3. Aspekt kardynalny liczby 6

Nauczyciel dzieli uczniów na kilkusobowe grupy. Każda otrzymuje różnokolorowe klocki (np. 1 żółty, 2 czarne, 3 zielone, 4 białe, 5 niebieskich i 6 czerwonych) oraz kartoniki z cyframi od 1 do 6. Zadaniem uczniów jest pogrupowanie klocków kolorami, przeliczenie ich oraz położenie odpowiedniej cyfry przy każdej grupie klocków. Po zakończeniu zadania grupy zamieniają się miejscami i sprawdzają, czy sąsiednia grupa poprawnie wykonała zadanie.

4. Aspekt porządkowy liczby 6

Nauczyciel czyta wiersz o wróbelkach.

W ptasiej stołówce

Przyleciało wróbli sześć,
zaczynają obiad jeść.

Jeden ziarno dziobie,
chwali przysmak sobie.

Drugi na talerzu
skubie bułkę świeżą,

trzeci okruszynki
wybiera ze skrzynki.

Czwarty, piąty ptaszek
dziobią zgodnie kaszę.

Szósty głową kręci,
na nic nie ma chęci

i widać po minie,
że był gdzieś w gościnie.

Dorota Gellner

Po przeczytaniu wiersza nauczyciel zadaje dzieciom pytania:

- O kim jest wiersz?
- Co robiły ptaszki?
- Ile wróbli jadło?
- Co jadły wróbelki?
- Ile ptaszków nie chciało jeść?
- Ile było wszystkich ptaszków?

Nauczyciel prosi uczniów, aby wspólnie określili, który z ptaszków na tablicy jest pierwszy, drugi itd. Raz od początku, raz od końca.

Materiały metodyczne

5. Zabawa ruchowa

Na dywan leżą kartoniki z cyframi od 1 do 6 (w zależności od liczby dzieci w klasie – kartoniki mogą się powielać). Dzieci biegają po sali, udając ptaszki, gdy nauczyciel klaśnie i powie liczbę, to dzieci zbierają się wokół odpowiedniego kartonika.

6. Ćwiczenia w pisaniu cyfry 6

Nauczyciel jeszcze raz pokazuje na tablicy, jak piszemy cyfrę 6. Następnie zapisuje w zeszytach każdemu dziecku cyferkę, którą dzieci powielają samodzielnie. Na koniec przynoszą nauczycielowi zeszyty do sprawdzenia.

7. Wykonanie pracy plastycznej

Dzieci rysują karmnik z sześcioma ptaszkami. Rysunek wykonują kredkami lub inną techniką plastyczną.

8. Przerwa śródlekcyjna

Dzieci wykonują polecenia nauczyciela:

- jesteście drzewami, które szumią – dzieci machają rękoma i uginają się pod działaniem wiatru
- jesteście zajęczkami w lesie – dzieci kicają
- jesteście grzybiarzami i zbieracie grzyby – dzieci chodząc, uważnie patrzą na dywan, co jakiś czas schylają się i sięgają po grzyb
- jesteście sarenkami na polanie – dzieci udają, że skubią trawę itp.

9. Wypełnianie kart pracy

Monografia liczby 7

Temat: **Siedem kropek biedronki**

Cele ogólne:

- rozwijanie myślenia matematycznego
- kształcenie umiejętności uważnego słuchania tekstu literackiego i przełożenia go na język matematyczny
- zapoznanie z liczbą 7 w pojęciu kardynalnym, porządkowym i miarowym
- zapoznanie z wyglądem cyfry 7

Cele szczegółowe:

- uczeń liczy w zakresie siedmiu
- uczeń tworzy zbiory siedmioelementowe i przelicza ich elementy
- uczeń używa liczebników porządkowych w zakresie siedmiu
- uczeń mierzy obiekty w zakresie siedmiu
- uczeń potrafi napisać cyfrę 7

Metody pracy: • problemowe • podające • praktyczne

Formy pracy: • indywidualna • grupowa • zbiorowa.

Środki dydaktyczne: 7 sylwetek Aktywka i Leniwka z biedronkami w ręku, plansza z cyfrą 7, 7 kartoników z biedronkami, 7 kartoników z kwiatkami, plansza z biedronką i oddzielnie 7 kropek, dla każdego dziecka: kartka z konturem biedronki oraz dodatkowo 7 kropek, dla każdej grupy: patyczki jednakowej długości oraz sznurek o długości siedmiu patyczków, karty pracy.

Materiały metodyczne

Przebieg zajęć

1. Powstanie liczby 7

Nauczyciel umieszcza na tablicy 6 sylwetek Aktywka i Leniwka. Każdy ma biedronkę w ręku. Nauczyciel prosi uczniów o wspólne przeliczenie sylwetek, po czym dopina jeszcze jednego Aktywka i pyta dzieci, ile teraz jest wszystkich postaci. Następnie przypina obok postaci planszę z cyfrą 7.

2. Nauka pisania cyfry 7

Nauczyciel pokazuje na tablicy sposób pisania cyfry 7. Następnie dzieci rysują cyfrę 7:

- w powietrzu
- palcem po ławce
- na plecach kolegi lub koleżanki
- kredą na tablicy

3. Aspekt kardynalny liczby 7

Nauczyciel rozkłada na dywanie kartoniki z rysunkami (7 kartoników z biedronkami i 7 z kwiatkami).

Zadaje pytania:

Ile jest biedronek?

Ile jest kwiatków?

Czego jest więcej, kwiatków czy biedronek (dzieci mogą położyć na każdym kwiatku jedną biedronkę)?

4. Aspekt porządkowy liczby 7

Nauczyciel przypina na tablicy biedronkę, a na niej 7 kropek. Czyta wiersz i w trakcie czytania odpina po jednej kropce (odpinać mogą również dzieci).

Jak biedronka zgubiła kropki

W poniedziałek bardzo rano pierwsza kropka wpadła w siano
Drugą kropką wiatr we wtorek grał w siatkówkę nad jeziorem
W środę kos dał swoim dzieciom do zabawy kropkę trzecią
W czwartek czwarta z siedmiu kropek w świat ruszyła autostopem
Piąta kropka w piątek rano wpadła w studnię murowaną
Szóstą kotek wziął w sobotę i nie oddał jej z powrotem
A ta siódma przy niedzieli spadła w mieście z karuzeli.

Wanda Chotomska

Po przeczytaniu wiersza nauczyciel zadaje dzieciom pytania:

O kim jest wiersz?

Co przydarzyło się biedronce?

Ile kropek zgubiła biedronka?

Co się stało z kropkami biedronki?

Jakie mamy dni tygodnia?

Ile jest dni tygodnia?

Ile kropek gubiła biedronka każdego dnia?

Materiały metodyczne

5. Zabawa ruchowa

Zasady zabawy: dzieci biegają po sali, gdy nauczyciel kładzie, łączą się w pary, trójki, czwórki itd. Jeżeli zabraknie dzieci w którejś grupie, to mogą dobrać sobie pluszaki lub inne zabawki znajdujące się w klasie. Zabawa może odbywać się przy cichej muzyce. Za każdym razem dzieci głośno przeliczają, czy liczba osób w grupach się zgadza.

6. Aspekt miarowy liczby 7

Nauczyciel dzieli uczniów na kilkusobowe grupy. Każda grupa otrzymuje patyczki jednakowej długości oraz sznurek o długości 7 patyczków. Dzieci mają za zadanie zmierzyć długość sznurka za pomocą patyczków. Po wykonaniu zadania wszystkie grupy odpowiadają na pytanie nauczyciela: jakiej długości jest sznurek (7 patyczków)?

7. Wykonanie pracy plastycznej

Dzieci otrzymują kartki z narysowaną biedronką, ale bez kropek. Z kolorowego papieru robią wydzieranki i wyklejają rysunek. W pudełku jest przygotowana pewna liczba czarnych kropek, z których każde dziecko ma wziąć 7 i przykleić na wyklejonej biedronce.

8. Ćwiczenia w pisaniu cyfry 7

Nauczyciel jeszcze raz pokazuje na tablicy, jak piszemy cyfrę 7. Potem pisze cyferkę w zeszytach każdemu dziecku, następnie dzieci same piszą 7 w zeszytach. Na koniec przynoszą nauczycielowi zeszyty do sprawdzenia.

9. Przerwa śródlekcyjna

Dzieci wykonują 7 podskoków, 7 skłonów, 7 przysiadów, 7 razy klaszczą w dłonie itp.

10. Wypełnianie kart pracy

Monografia liczby 8

Temat: **Osiem nutek**

Cele ogólne:

- rozwijanie myślenia matematycznego
- kształcenie umiejętności uważnego słuchania tekstu literackiego i przełożenia go na język matematyczny
- zapoznanie z liczbą 8 w pojęciu kardynalnym i porządkowym
- zapoznanie z wyglądem cyfry 8

Cele szczegółowe:

- uczeń liczy w zakresie ośmiu
- uczeń tworzy zbiory ośmioelementowe i przelicza ich elementy
- uczeń używa liczebników porządkowych w zakresie ośmiu
- uczeń potrafi napisać cyfry 8

Metody pracy: • problemowe • podające • praktyczne

Formy pracy: • indywidualna • zbiorowa

Materiały metodyczne

Środki dydaktyczne: 8 wyciętych z kartonu nutek, plansza z cyfrą 8, kartoniki z nazwami nut, flamastry i gazety, instrumenty muzyczne (trójkąty, cymbałki, bębenki), karty pracy.

Przebieg zajęć:

1. Powstanie liczby 8

Nauczyciel ukrył w klasie 7 plansz z nutkami, poleca uczniom ich odszukanie i umieszczenie na tablicy, na przygotowanej wcześniej pięciolinii. Następnie pyta, ile jest wszystkich nutek, uczniowie wspólnie przeliczają nutki i mówią, że jest ich 7. Nauczyciel przypina na tablicy jeszcze jedną nutkę i zadaje pytanie, ile teraz jest nutek, po czym dopina przy nutkach planszę z cyfrą 8.

2. Nauka pisania cyfry 8

Nauczyciel pokazuje na tablicy sposób pisania cyfry 8. Następnie dzieci rysują cyfrę 8:

- w powietrzu
- palcem po dywanie
- na plecach kolegi lub koleżanki
- flamastrem na gazetach

3. Aspekt kardynalny liczby 8

Nauczyciel czyta wiersz o nutach.

Osiem nut

Do, re, mi, fa,
sol, la, si, do –
podśpiewują,
połem idą.

Osiem nut,
osiem sióstr,
rozśpiewanych
w cieniu brzoź.

Do, re, mi, fa,
sol, la, si, do –
podskakują,
łąką idą.

Ośmiu braci,
osiem tonów
idzie łąką
w dal zieloną.

Osiem tonów,
osiem dźwięków
wszystkie razem
są piosenką.

Tadeusz Kubiak

Po przeczytaniu wiersza nauczyciel zadaje uczniom pytania:

- Kto jest bohaterem wiersza?
- Jakie znacie nuty?
- Ile było nut?
- Ile było tonów?
- Co robiły nuty i tony?

Nauczyciel rozdaje dzieciom instrumenty muzyczne i wydaje polecenia:

- trójkąty wydają 3 tony,
- cymbałki grają 5 nutek,
- bębenki uderzają 8 razy, itp.

Materiały metodyczne

4. Aspekt porządkowy liczby 8

Nauczyciel wyjmując kartoniki z nazwami nut, dzieci wspólnie zastanawiają się i przypinają odpowiednie nazwy pod kolejnymi nutami. Następnie pyta:

Która nuta jest pierwsza?

Jak się nazywa druga nuta?

Jak się nazywa nuta ósma?

Nuty pierwsza i ostatnia mają tę samą nazwę, czy są takie same (nie, bo jedna jest niższa, a druga wyższa – nauczyciel może zademonstrować na instrumencie) itp.?

5. Zabawa ruchowa

Zasady zabawy: nauczyciel przydziela uczniom nazwy nut (do, re, mi, fa, sol, la, si) i mówi: nutki „la” robią 3 przysiady; nutki „fa” wykonują 4 skłony; nutki „sol” i „re” podskakują 5 razy; nutki „do” i „mi” udają szumiące drzewa itp.

7. Wykonanie pracy plastycznej

Dzieci otrzymują kartki z narysowaną dużą cyfrą 8. Muszą coś dorysować, aby powstał ładny obrazek. Technika dowolna, np. farby.

8. Ćwiczenia w pisaniu cyfry 8

Nauczyciel jeszcze raz pokazuje na tablicy, jak piszemy cyfrę 8. Potem pisze w zeszytach każdemu dziecku cyferkę, następnie dzieci same piszą cyfry 8 w zeszytach. Na koniec przynoszą nauczycielowi zeszyty do sprawdzenia.

9. Przerwa śródlekcyjna

Dzieci chodzą po sali, nauczyciel co chwilę podaje jeden dźwięk, np. na cymbałkach, raz wysoki raz niski. Przy wysokim tonie dzieci muszą chodzić na palcach, przy niskim chodzą, kucając.

10. Wypełnianie kart pracy

Monografia liczby 9

Temat: **Dziewięć bałwanków**

Cele ogólne:

- rozwijanie myślenia matematycznego
- kształcenie umiejętności uważnego słuchania tekstu literackiego i przełożenia go na język matematyczny
- zapoznanie z liczbą 9 w pojęciu kardynalnym i porządkowym
- zapoznanie z wyglądem cyfry 9

Cele szczegółowe:

- uczeń liczy w zakresie dziewięciu
- uczeń tworzy zbiory dziewięcioelementowe i przelicza ich elementy
- uczeń używa liczebników porządkowych w zakresie dziewięciu
- uczeń mierzy obiekty w zakresie dziewięciu
- uczeń potrafi napisać cyfrę 9

Materiały metodyczne

Metody pracy: • problemowe • podające • praktyczne

Formy pracy: • indywidualna • grupowa • zbiorowa.

Środki dydaktyczne: 27 kół wyciętych z papieru (9 dużych, 9 średnich, 9 małych), plansza z cyfrą 9, duże kartki papieru (dla każdej grupy po jednej), karty pracy.

Przebieg zajęć

1. Powstanie liczby 9

Nauczyciel rozkłada na dywanie 24 kół (po 8: dużych, średnich i małych). Pyta uczniów, co lubią robić w zimie, uczniowie odpowiadają, zapewne padnie też odpowiedź o lepieniu bałwana. Nauczyciel mówi, w takim razie macie tutaj kule śniegowe i ulepiecie z nich bałwany (trzeba dopilnować, aby bałwanki składały się z 3 kul). Po ułożeniu bałwanków nauczyciel pyta, ile ich jest. Dzieci przeliczają i odpowiadają, że bałwanków jest 8. Nauczyciel kładzie obok jeszcze jednego bałwanka i pyta, ile teraz jest bałwanków? Na koniec pokazuje planszę z cyfrą 9 i kładzie ją obok ostatniego bałwanka.

2. Nauka pisania cyfry 9

Nauczyciel pokazuje na tablicy sposób pisania cyfry 9. Następnie dzieci rysują cyfrę 9:

- w powietrzu
- palcem po dywanie
- palcem po ławce
- na plecach kolegi lub koleżanki
- kredą na tablicy

3. Aspekt kardynalny liczby 9

Nauczyciel zadaje pytania:

- Ile jest bałwanków na dywanie?
- Ile jest dużych kul?
- Ile jest małych kul?
- Ile potrzeba kapeluszy dla bałwanków?
- Czy dużych kul jest więcej niż małych?
- Czy średnich kul jest mniej niż dużych?

4. Aspekt porządkowy liczby 9

Nauczyciel czyta uczniom wiersz o bałwankach.

Dziewięć bałwanków

Ten pierwszy bałwanek ma brzuszek pękaty.
I pasek szeroki, co dostał od taty.
Ten drugi bałwanek garnek ma na głowie.
Czy mu w nim nie ciężko?
Kto na to odpowie.

Ten trzeci bałwanek też bielutki cały.
W rękę gałąź trzyma, co mu dzieci dały.
A czwarty bałwanek w dużym kapeluszu.
Chyba nic nie słyszy, no bo nie ma uszu.

A piąty bałwanek dużą miotłę trzyma.
I chce, żeby długo była mroźna zima.

Materiały metodyczne

A szósty bałwanek, zupełnie malutki.
Szepce cichuteńko: „Chcę mieć własne butki”.

A siódmy bałwanek, jakby większy nieco.
Woła: „Patrzcie w górę, płatki śniegu lecą”.

A ósmy bałwanek ma kilka wąsików.
Kapelusz na głowie i osiem guzików.

Bałwanek dziewiąty to wielka chudzina.

Ale głośno krzyczy:
„Niech mróz długo trzyma!”

Anna Łada-Grodzicka

Nauczyciel zadaje pytania:

Kto jest bohaterem wiersza?

Ile było bałwanków?

Kiedy lepi się bałwanki?

Z czego lepimy bałwanki?

Dlaczego bałwanek krzychał „Niech mróz długo trzyma”?

Nauczyciel dzieli dzieci na grupy i rozdaje im duże kartki papieru, na których są już narysowane kontury 9 bałwanków. Powoli czyta poszczególne zwrotki wiersza, a dzieci muszą kolejnym bałwankom dorysować to, o czym jest mowa w wierszyku. Następnie nauczyciel zadaje uczniom pytania:

Który bałwanek ma pasek od taty?

Co ma na głowie drugi bałwanek?

Który bałwanek ma na głowie kapelusz?

Który bałwanek jest najchudszy? Itp.

5. Zabawa ruchowa

Dzieci ustawiają się na dywanie i wykonują ćwiczenia związane z rysowaniem liczb w powietrzu: prawą ręką rysujemy w powietrzu cyfrę 2, lewą ręką rysujemy cyfrę 6, prawą nogą rysujemy ósemkę; lewą nogą rysujemy cyfrę 3, głową rysujemy cyfrę 9.

6. Wykonanie pracy plastycznej

Uczniowie w grupach kolorują i wykańczają swoje obrazki z dziewięcioma bałwankami.

7. Ćwiczenia w pisaniu cyfry 9

Nauczyciel jeszcze raz pokazuje na tablicy, jak piszemy cyfrę 9. Potem pisze w zeszycie każdemu dziecku cyferkę, następnie dzieci same piszą cyfry 9 w zeszytach. Na koniec przynoszą nauczycielowi zeszyty do sprawdzenia.

8. Przerwa śródlekcyjna

Przy muzyce, na polecenie nauczyciela, dzieci jeżdżą po dywanie jak na lodowisku, następnie ciągną sanki pod górkę, robią orła na śniegu, toczą kulę śniegową (coraz większą i coraz cięższą), jadą na nartach itd.

9. Wypełnianie kart pracy

Monografia liczby 10

Temat: **Zabawa z liczbami**

Cele ogólne:

- rozwijanie myślenia matematycznego
- kształcenie umiejętności uważnego słuchania tekstu literackiego i przełożenia go na język matematyczny
- zapoznanie z liczbą 10 w pojęciu kardynalnym, porządkowym i miarowym
- zapoznanie z wyglądem liczby 10

Cele szczegółowe:

- uczeń liczy w zakresie dziesięciu
- uczeń tworzy zbiory dziesięcioelementowe i przelicza ich elementy
- uczeń używa liczebników porządkowych w zakresie dziesięciu
- uczeń mierzy obiekty w zakresie dziesięciu
- uczeń potrafi napisać liczbę 10

Metody pracy: • problemowe • podające • praktyczne

Formy pracy: • indywidualna • grupowa • zbiorowa.

Środki dydaktyczne: 10 pluszaków (lub innych zabawek), plansza z liczbą 10, dla każdej grupy kartoniki z liczbami od 0 do 10, duży papier z narysowanymi dziesięcioma okręgami (zbiorami), patyczki jednakowej długości oraz włóczka o długości dziesięciu patyczków, karty pracy.

Przebieg zajęć

1. Zagadki matematyczne

Nauczyciel zadaje uczniom pytania dotyczące cyfr:

- Jaka cyfra stoi na baczność [1]?
- Która cyfra wygląda jak bałwanek [8]?
- Jaka cyfra przypomina łabędzia [2]?
- Ta cyferka wygląda jak krzywe krzeselko [4].
- Odwrócona szóstka [9].
- Cyfra, która wygląda jak balonik [0].

Następnie nauczyciel prosi uczniów, aby wymyślili zagadki o pozostałych cyferkach.

2. Powstanie liczby 10

Nauczyciel kładzie na dywanie koszyk z 9 pluszakami i prosi uczniów, aby policzyli zabawki w koszyku. Uczniowie liczą i podają wynik. Nauczyciel dokłada jeszcze jednego pluszaka i pyta, ile ich teraz będzie. Następnie pokazuje uczniom planszę z liczbą 10. Zadaje pytanie, z ilu cyfr składa się ta liczba i mówi, że jest to liczba dwucyfrowa.

3. Nauka pisania liczby 10

Nauczyciel pokazuje na tablicy sposób pisania liczby 10. Następnie dzieci rysują liczbę 10:

- w powietrzu
- palcem po dywanie
- na plecach kolegi lub koleżanki

4. Aspekt kardynalny liczby 10

Materiały metodyczne

Nauczyciel czyta dzieciom wiersz.

Zabawa z cyframi

Oto jeden nosorożec.

Z czego żyje – trudno orzec.

Dwie żabki

dla rozrywki grają w łapki.

Trzy gąski

przeszły gęsiego po mostku wąskim.

Cztery króliczki mają co rano

białe policzki marchewką wypchane.

Pięć żółwi poszło na spacer

w żółwym tempie pokonują trasę.

Sześć owieczek trawą się pasło.

Wolałyby chyba bułeczki z masłem.

Siedem motyli fruwa nad łąką,

wiatr szumi w trawach i świeci słońko.

Osiem myszek z dziurki zerka

czy się nie uda skubnąć serka.

Dziewięć biedroneczek drzemie w cieniu róży.

To upał lipcowy tak bardzo je znużył.

Dziesięć świnek

matka i jej córki,

bawią się w chowanego

z małym kangurkiem.

Riolo Elettra

Nauczyciel zadaje dzieciom pytania:

Kto jest bohaterem wiersza?

O jakich zwierzętach jest mowa w wierszyku?

Co robią, żabki, króliki, żółwie, świnki itd.?

Ile jest poszczególnych zwierząt?

Nauczyciel dzieli dzieci na grupy i rozdaje im koperty, w których są kartoniki z liczbami od 0 do 10. Poleca uczniom ułożyć te liczby w kolejności rosnącej, a potem malejącej.

5. Wykonanie pracy plastycznej

Nauczyciel rozdaje każdej grupie duży papier (może być pakowy), na którym jest narysowanych 10 kół. Dzieci mają narysować w każdym tyle zwierząt, ile jest w wierszyku, czyli np. w jednym kole 2 żabki, w innym kole 7 motyli itd. Na koniec przy każdym kole dzieci kładą kartonik z odpowiednią cyfrą.

6. Zabawa ruchowa

Nauczyciel po kolei mówi, jakimi zwierzętami są teraz dzieci, np. najpierw są żabkami, więc skaczą i kumkają, gdy są gąskami, to idą gęsiego albo pływają, jako żółwie poruszają się bardzo powoli itd.

Materiały metodyczne

7. Aspekt porządkowy liczby 10

Nauczyciel wybiera 10 uczniów i ustawia ich jeden za drugim. Pyta dzieci, który z kolei stoi Jaś, Staś, Małgosia itd. Następnie poleca, aby dzieci stojące w rzędzie obróciły się i wtedy zadaje takie same pytania jak poprzednio. Potem pyta, dlaczego np. Jaś raz jest pierwszy, a raz jest dziesiąty.

8. Ćwiczenia w pisaniu liczby 10

Nauczyciel jeszcze raz pokazuje na tablicy, jak piszemy liczbę 10. Potem pisze w zeszyte każdemu dziecku 10, następnie dzieci same piszą ją w zeszytach. Na koniec przynoszą nauczycielowi zeszyty do sprawdzenia.

9. Aspekt miarowy liczby 10

Nauczyciel dzieli uczniów na grupy kilkuosobowe. Każda grupa otrzymuje patyczki jednakowej długości oraz włóczkę o długości 10 patyczków. Dzieci mają zmierzyć długość włóczki za pomocą patyczków. Po wykonaniu zadania wszystkie grupy odpowiadają na pytanie nauczyciela: jakiej długości jest włóczka (10 patyczków)?

10. Przerwa śródlekcyjna

Dzieci wykonują ćwiczenia na polecenie nauczyciela:

- 1 przysiad
- 2 skłony
- 3 podskoki
- 4 kroki do przodu
- 5 kiwnięć głową itd., aż do 10

11. Wypełnianie kart pracy